

Arrest

nr. 126535 van 1 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing *het bevel het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering* (bijlage 13septies) aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 juni 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

1.2. Op 27 juni 2014 dient de raadsman van verzoeker bij faxpost een verzoekschrift in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de in punt 1.1. vermelde beslissing. Het ingediende verzoekschrift krijgt het rolnummer 155.099 toegekend.

1.3. De verzoeker wordt bij beschikking op 27 juni 2014 om 22u47 opgeroepen om voor de Raad te verschijnen op 28 juni 2014 om 15uur, in de zaak met rolnummer 155.099. Deze oproeping gebeurt per faxbericht, conform artikel 39/57-1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het faxbericht wordt verzonden naar het faxnummer dat de raadsman van verzoeker in het verzoekschrift vermeldde. Bij wijze van extra dienstverlening belt de wachtgriffier naar de mobiele telefoon van de raadsman van verzoeker, zoals in het verzoekschrift werd aangegeven. Zij laat een bericht na waarin zij de raadsman op de hoogte brengt van de geplande zitting.

1.4. De ingediende vordering wordt door de Raad verworpen op 28 juni 2014 bij arrest nr. 126.483 op grond van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet nadat werd vastgesteld dat verzoeker niet ter terechtzitting verschenen is en evenmin vertegenwoordigd was. Het proces-verbaal van de zitting van 28 juni 2014 vermeldt dat de zitting werd gesloten om 15u20.

1.5. Op 28 juni 2014, nadat uitspraak is gedaan in de zaak met rolnummer 155.099, dient de raadsman van verzoeker bij faxpost een volgende verzoekschrift in bij de Raad om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing vermeld in punt 1.1.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de gemachtigde van 23 juni 2014 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, vermeld in punt 1.1, viseert, wijst de Raad erop dat verzoeker op 27 juni 2014 reeds eerder bij uiterst dringende noodzakelijkheid een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft ingediend. Deze vordering werd bij arrest nr. 126.483 van 28 juni 2014 door de Raad verworpen.

Conform artikel 39/82, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling op straffe van onontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend tegen dezelfde beslissing meerdere vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterst dringende noodzakelijkheid indienen, zoals ook de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota.

De raadsman van verzoeker verwijst naar het bericht dat de wachtgriffier op de voicemail van zijn mobiele telefoon insprak op 27 juni 2014. Hij houdt voor dat de wachtgriffier een bericht insprak waar zij zou hebben gezegd dat de zitting gepland was voor 28 juni 2014 om 17uur. Hij stelt dat hij rechtmatig mocht vertrouwen op deze kennisgeving van de wachtgriffier. Zijn verbazing was dan ook groot wanneer hij bij aankomst bij de Raad om 16u30 voor gesloten deuren stond en later bleek dat de zitting reeds plaats had gehad. De raadsman van verzoeker meent dat er een situatie is van overmacht, buiten zijn wil omdat hij niet correct werd ingelicht over het uur van de zitting waardoor de verzoekende partij niet is verschenen.

De Raad verwijst naar artikel 39/57-1, lid 3 van de vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid zoals bepaald in de artikelen 39/82 en 39/84 van de vreemdelingenwet, de oproepingen rechtsgeldig geschieden per fax. In casu had de oproeping van 27 juni 2014 per faxbericht dan ook rechtsgeldig plaats.

Het betoog van de raadsman dat artikel 3, § 2 van koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PrRvV) werd opgeheven, is niet dienstig. Artikel 3, § 2 werd immers geheven door het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk

besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dit om het PrRvV aan te passen aan de nieuwe normering in de vreemdelingenwet, met name de omstandigheid dat de rechtsplegingsprocedure voor de Raad werd gewijzigd door de wet houdende diverse bepalingen van 29 december 2010. Concreet betekende deze wijziging van de rechtsplegingsprocedure voor de Raad dat de inhoud van artikel 3, § 2 PrRvV werd opgenomen in artikel 36 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (B.S. 31 december 2010) dat op zijn beurt leidde tot de invoeging van artikel 39/57-1 in de vreemdelingenwet.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). De raadsman van verzoeker dient in casu te weten dat het door de wachtgriffier ingesproken bericht niet als een rechtsgeldige oproeping kan worden beschouwd. De raadsman mocht dan ook niet op het ingesproken bericht vertrouwen maar moest het tijdstip van de zitting verifiëren aan de hand van een rechtsgeldige oproeping, in casu het faxbericht van 27 juni 2014 verzonden om 22u47. Ter terechtzitting geeft de raadsman aan dat hij niet naar de verzonden fax heeft gekeken. Overmacht wordt dan ook niet aangetoond. Ten overvloede, na beluistering van het ingesproken bericht dat werd overgemaakt op een digitale geluidsdrager, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de wachtgriffier wel degelijk melding maakt van een zitting op 28 juni gepland om 15uur.

Tenslotte beroept de raadsman zich op artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) dat een intern beroep vereist waardoor de inhoud van zijn grief kan worden onderzocht en passend herstel kan worden verkregen. Hij betoogt dat door de fout van de wachtgriffier aan verzoeker de mogelijkheid werd ontnomen om zijn grieven voor te dragen.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat de raadsman geenszins mocht vertrouwen op het ingesproken bericht door de wachtgriffier op zijn mobiele telefoon aangezien dit geen rechtsgeldige oproeping uitmaakt. Voorts blijkt niet dat de wachtgriffier een fout heeft gemaakt bij het inspreken van het betreffende bericht.

Artikel 13 EVRM verbiedt de nationale wetgever niet om ontvankelijkheidsvoorwaarden te verbinden aan de toegang tot de rechter, mits deze niet disproportioneel zijn en de rechtsonderhorige niet verhinderen gebruik te maken van een beschikbaar rechtsmiddel. Dit zou het geval zijn wanneer de beperkingen geen wettig doel nastreven of indien er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel. In casu moet worden vastgesteld dat verzoeker reeds een mogelijkheid heeft gehad om toegang tot de Raad te krijgen. Deze mogelijkheid werd echter niet benut daar de verzoeker, nadat hij rechtsgeldig werd opgeroepen, niet ter terechtzitting is verschenen en evenmin vertegenwoordigd was.

Krachtens artikel 39/82, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling op straffe van onontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend tegen dezelfde beslissing meerdere vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterst dringende noodzakelijkheid indienen. Verzoeker toont niet aan dat deze bepaling geen wettig doel nastreeft noch dat ze niet in een redelijk proportionele verhouding tot dat doel staat.

De ingestelde vordering is derhalve niet ontvankelijk.

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

M. MAES